

vejebringes ved forskellige Metoder, men jeg tror ogsaa, det ærede Medlem maa have gjort sig skyldig i en Fesltagelse; thi det er kun Produkterne, der ere undtagne, ikke Fremgangsmaaden, ved hvilken man fremstiller dem. Man kan altsaa meget godt faa Patent paa Fremgangsmaaden, Fremstillingen af Fødemidler eller kemiske Produkter; kun selve Produktet kan man ikke faa Patent paa.

Den ærede 2den Landstingsmand for 9de Kreds (Stilling) nævne foruden, hvad jeg allerede har omtalt, om Systemet, at det ogsaa var ønskeligt at faa en Lov, som forbød Eftergørelse af Mønstre og Modeller. Dette Tema er vanskeligere end Patenttemaet, og der er for Tiden ikke ringe Bævægelse netop paa det Omraade i Udlandet, saa den Kommission, der har haft til Opgave at beskæftige sig med det Spørgsmaal, har i alt Fald ment, at det var bedst at lade det hero indtil videre, og jeg tror, det er rigtigt. Dette Spørgsmaal vil blive underløst, naar man kan optage denne Sag til nærmere Behandling.

Den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (D. Hansen) var især betænkelig ved, at man vilde regne Patentbeskyttelsen fra Ansøgningens Indlevering; der kunde jo være Tale om at regne den fra Bekendtgørelsens Udstedelse. Det skal indrømmes, at der er Lovgivninger, som gøre det. Det vil let ses, at, naar man regner den fra Ansøgningens Indlevering, stiller man Patent søgeren noget gunstigere ligeoverfor Paatale af, hvad der er slet, efter at han har konstateret sin Hensigt. Der kan være forskellige Meninger om, hvad der er hensigtsmæssigt. Jeg tror, at det lader sig begrunde og er vel stemmende med Patent søgerens Ret og ikke krænker nogen andens Ret, at det bliver fra Indleveringens Dato. At den vedkommende kan faa Udsættelse i 3 Maanedes med Bekendtgørelse, er motiveret særlig ved Forholdene i Udlandet, for saa vidt han ønsker at tage Patent der.

Naar „Bedrift“ er udgaaet i § 6, saa kan det ærede Medlem have nogen Ret i, at der i hvert Fald for Indenrigsministeren har været noget Motiv i den Retning — som det ærede Medlem sagde — i Hensynet til Statsautoriteter og lignende. For Resten forekommer det mig ikke, at denne Sag har videre Betydning. Der er jo ikke Spørgsmaal om, at den vedkommende kan anvende Patent eller en anden Fremgangsmaade, som grænser op mod Patent; men for øvrigt er der jo Regler i Loven for, hvorledes der skal forholde sig, naar det offentlige benytter Patentet. Der er jo i § 8 ligefrem Regler for, at naar Almenvellet

kræver det, kan Regeringen bestemme, at den patenterede Opfindelse uden Patenthaverens Samtykke skal kunne bruges af Staten, eller at den kan komme alle til gode. Der var et æret Medlem, som udtalte sig om denne Bestemmelse og mente, at Patenthaverens Ret ikke her var ret varetaget. Han kan vist altid gøre sin Ret gjældende og tale med. Kommissionen har foreslaaet, at Erstatningen skulde fastsættes af uvillige Mænd, medens Ministeriet har foreslaaet, at den skulde fastsættes af Patentkommissionen. Jeg tror, at dette er den bedste Fremgangsmaade. Det er ganske vist et særligt Hver, der gives denne Kommission. Det kan ikke nægtes, at den paa dette Omraade er sagkyndigt, og Afgørelse af uvillige Mænd, ud nævnt af en tilfældig Ret til dette Øjemed kan ofte falde mindre heldig ud.

Den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds udtalte sig væsentlig om de processuelle Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg skal ikke videre komme ind paa den Ting nu. Vi kunne jo forhandle nærmere derom, naar der paa et senere Stadium bliver Tale om, at man ønsker Forhandling derom. Jeg skal kun sige, at en Bestemmelse er ganske nødvendig, nemlig, at der tages Anstand lige overfor Indsigelse mod Patentets Gyldighed overhovedet, naar man vil omstøde Patentet; men dette er een Gang for alle henlagt til Landsover- samt Hof- og Stadsretten. Om det er hensigtsmæssigt, kan der være forskellige Meninger om. Naar det Spørgsmaal rejsses for en anden Ret, saa kan der tages Anstand og Udsættelse for enhver anden Ret. Det kan ikke volde nogen Vanskelighed for den enkelte, at Sagen bliver gjort til offentlig Politisag, det skal kun gjælde, hvor der har været Forsæt. Dog det skal jeg ikke udtale mig om for Øjeblikket; men jeg er villig til at konferere med Justitsministeren om det Spørgsmaal. Jeg har hørt ham i et enkelt Punkt; men der blev ikke Tale om dette. Uden at tale om, at enhver Lov jo passerer det samlede Ministerium, kan der jo godt have været enkelte Punkter, om hvilke der kan have været Grund til Konference. Dette kan nærmere blive formuleret inden 2den Behandling.

Den forkerte Opfattelse, der skulde være udtrykt i § 23 i Reglen om, hvad der ved Dom kan bestemmes, kan jeg ikke fatte. Det ærede Medlem er vist kommet til at opfatte Bestemmelsen ganske anderledes, end dens Mening er. Jeg tror, den udtrykker ret vel, hvad Meningen er. Meningen er jo med denne Udsættelse i Paragraffen ikke den, at Patentet ubetinget bortfalder, men at det kan komme til at bortfalde; man kan søge vedkom-